

Elszállt az idő

Irta: Bogyay Gyula

Bibor napfelkelték,
szelid dombvidék,
hol nefelejcs fedi
patakok vizét.

Hüvös tölgyes erdők
árnyékkal teli,
s hol a buzamezőt
az ut átszeli,

a dombon kis falu
és akácvirág;
az Idő ködében
elsodort világ.

Fehér templomtorony,
zengő harangok,
falu felett szálló
tarka galambok.

Lila naplementék,
sötét éjszakák,
csillagfényes égbolt,
emlékszem reád.

Visszajár az emlék,
az Idő szalad
őszi nagyvárosban
fázó fák alatt.
Kopár ablakomon

lesnek a gondok, —
elszállt az Idő, s a
tarka galambok ...
elszállt az Idő, s a

New York, N. Y., 1966.